

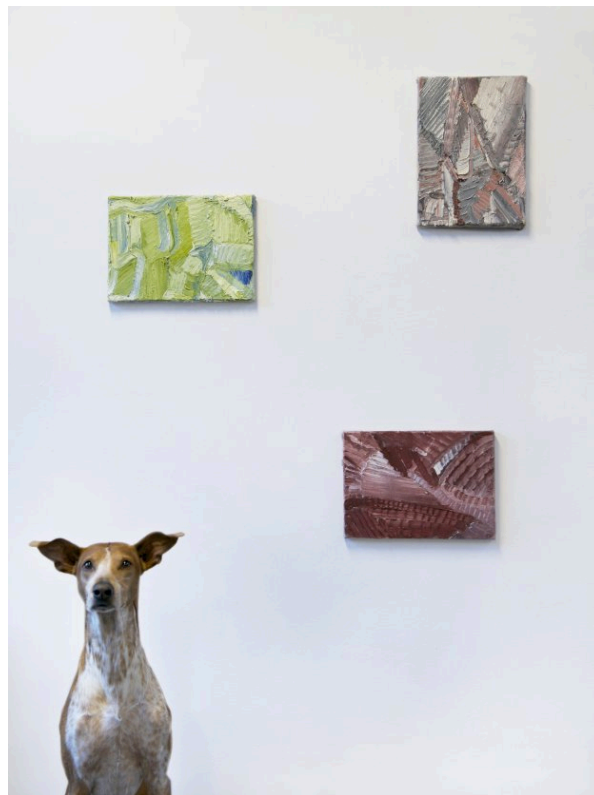
We Like Art

Interview met **Bettie van Haaster**

zondag 25 januari 2015

Een nieuwe Wall met schilderijen van **Bettie van Haaster**

Een schilder die we al een poos bewonderen is Bettie van Haaster (Vogelenzang, 1957). Haar werk is op het eerste gezicht ingetogen en geschilderd in een beperkt kleurenpalet.

De formaten zijn bescheiden, de verf ligt er dik op en lijkt van A tot B in 1 schildersessie beng-beng, naast elkaar gezet. Je moet echt goed kijken, de tijd nemen, dan word je beloond. De schilderijen hebben een groot soortelijk gewicht. Als kijker met je neus op het werk word je uitgedaagd om te bestuderen hoe het werk is opgebouwd.

Het valt op in haar tentoonstellingen dat de kleine doekjes vaak met gemak een hele zaal aankunnen. Als je dan van werk naar werk loopt dan wordt je telkens weer in een schilderij getrokken dat in zijn spel met kleur, verfstreken en oplossingen op de vierkante centimeter telkens weer heel anders is. Het verbaast eigenlijk niet dat ze in Museum de Pont dol zijn op een schilder als Bettie van Haaster. Het is een echte *schilders-schilder*. Het soort kunstenaar dat door zijn collega's bewonderd wordt, en dat soort kunstenaars – daar grossieren ze in daar in Tilburg. Van Haaster is opgegroeid in de Bollenstreek dichtbij de duinen op de grens van Zuid- en Noord Holland. Het lijkt wel of vroege indrukken van de duinen, de bollenvelden en het heldere Noordzeelicht telkens terugkeren in haar werk. Niet letterlijk maar als een vanzelfsprekende terzijde bij haar abstracte panelen met doorwerkte en verschoven partijen verf.

Robbert Roos schreef het heel mooi:

Van Haaster ploegt, smeert en trekt sporen in de verflagen. Door de noeste schildersarbeid vermengen het geel, zwart en wit tot een haast monochroom vlak, waarin de patronen van wegen en constructies als echo's van de werkelijkheid zijn opgenomen. De landschappen hebben het aardse karakter van omwoeld polderland, maar kunnen evengoed het toneel van mythische sagen en legenden zijn.

Zaaloverzicht Museum De Pont, Tilburg

Heel tof om met Bettie van Haaster een nieuwe Wall te kunnen maken. We kozen samen voor een wandinstallatie een beperkt aantal schilderijen. Dat bleek gewoon het beste te werken. Hij is heel fraai geworden, *Ranger* – haar onafscheidelijke hond –

fungeerde graag als staffelfiguur. Onderin deze post zie je de link naar de nieuwe Wall, nu eerst een paar vragen.

Hoi Bettie, kun je ons vertellen hoe je atelier eruit ziet?

Mijn atelier is in Amsterdam op de begane grond van een groot ateliergebouw, met een eigen deur. Je komt binnen in een soort hok waar kasten staan en dan meteen ben je in het stuk waar ik werk. Het is niet heel groot, ik denk ongeveer 5 bij 5 meter. Met twee extra ruimtes van 3 bij 3, met een opslag en keukenblok. Ik heb een tegelvloer, het is de oude badkamer van het ziekenhuis geloof ik.

In mijn atelier staat een tafel om te tekenen en een palet op een soort kar/tafel met ernaast een tafeltje met emmers en tubes en daaronder oude jerrycans. Het is zo kaal mogelijk. Aan de muur hangen schilderijen in verschillende stadia – achter me de werken die af zijn – de onaffe op de linkerwand en op de werkmuur niets of 1 werk.

Heeft je werkdag vaste rituelen?

Mijn werkdag bestaat eigenlijk vooral uit de middag. 's Ochtends met de hond wandelen, een beetje administratie en/of naar de markt en dan op weg naar het atelier. Vooral geen afspraken.

Maak je je schilderijen op een ezel of op de grond?

Ik maak de kleine schilderijen op de tafel, de grotere op de muur.

Hoe begin je aan een nieuwe doek? Wat is je vertrekpunt?

Als ik aan een nieuw doek begin dan start ik meestal met hoe ik het vorige geëindigd ben. En met een bepaalde kleur. Dat is per serie 1 of het zijn 2 kleuren. Op dit moment geel en blauw en wit. Dus ik begin eigenlijk met klaarleggen van de kleuren verf en de emmer met kwasten. Ik kies 2 kwasten en begin te mengen. Dan meteen dik de verf er op.

Je schilderijen hebben vaak een zelfde formaat en maatvoering, hoe is dat zo gekomen?

Dat mijn schilderijen dezelfde maat hebben is een manier om de variatie op een thema en het ritme in een serie voort te zetten. Ik zie het bijna als een film waar een beeld zich ontwikkelt. Andere maten betekenen vaak een andere probleemstelling. Ik beperk me graag tot klein of middel formaat. Een rechthoek, een vierkant of bijna vierkant

Ontstaat een schilderij in 1 schildersessie?

Een schilderij ontstaat bijna nooit in 1 keer. Het is eigenlijk altijd anders. Soms werk ik aan een schilderij tot het af is, in een aantal sessies. Meestal schilder ik tot ik niet

verder kan en wacht. Dan begin ik een andere met hetzelfde thema en werk afwisselend aan beide doeken. Daar moet je wel weer mee oppassen, dat je de lading als het ware niet uitdunt.

Beschouw je werk eigenlijk als figuratief of abstract?

Ik beschouw mijn werk zowel als figuratief als abstract. Ik zie abstractie en figuratie in 1 beeld – dan wordt het ook echt interessant.

Je koos voor een bloedmooie maar betrekkelijk sobere Wall met 3 schilderijen, kun je daar iets over vertellen?

De sobere Wall is ontstaan doordat de schilderijen veel energie in zich hebben en gaan botsen als je er meer bij elkaar hangt. In dit geval heb ik 3 werken uit verschillende series gekozen en dus ook in een verschillende kleurstelling. Elk werk komt uit een andere wereld .

Eerst wilden we er ook nog tekeningen bij hangen, maar dat heb ik ook weggelaten omdat dat weer een andere blik verlangt.

Je hebt veel fans onder collega-schilders, ben je zelf ook liefhebber van bepaalde schilders?

Ja, ik heb zeker schilders die ik bewonder zoals Giorgio Morandi en Giotto. De Russische schilderessen uit het begin van de 20ste eeuw zoals Lyubov Popova. Maar ook Georges Braque en Gino Severini – een Italiaan. Toch vooral mensen uit begin 20ste eeuw. Ook Kurt Schwitters. Ik denk omdat ze op dat moment een nieuwe beeldtaal uitvonden en dat gevoel van ontdekken zit in het werk. Ook hebben ze allemaal een verfhuid die me aanspreekt. Dat zijn natuurlijk geen werken die ik dagelijks zie, ik haal toch ook ideeën of manieren van kijken uit literatuur, mode, architectuur – alles om me heen.

Van jou is nu in De Pont een mooie serie werken uit de collectie te zien. En binnenkort toon je bij onze We Like Art tentoonstelling een paar werken. Verheug je je op een beurs als Art Rotterdam? Qua ontmoetingen of het zien van werk van collega's?

Het is spannend om je werk op een beurs te zien. Overleeft het de massa en de veelheid? Eerlijk gezegd ben ik zelf meestal nogal overweldigd door een beurs. Het lijkt me leuk om bij We Like Art collega-kunstenaars te ontmoeten die ook meedoen, op de site heb ik een aantal werken gezien die me nieuwsgierig maken.

Fotografie Wall en portretten: Riksta Dorhou